

Habis

– OlgunOnur · 20 Eylül 2014

--aklımın ortasından tabur dolusu yalnızlıklar geçiyor
ufkunda boğuluyorum denizinin
firari duygular besliyorum fesleğen renginde
kokusuz
duygusuz
ve ruhsuz--

hiçbir acının tarifi benimkinden daha acı değil
yaşanması gerekenleri yaşamak anahtar deliğine sıkışmak
zaman mı bizi
biz mi zamanı harcadık bilmiyorum
bildiğim
gökgürültüsünden korkarken saka kuşları
yağmurda ıslanmak en güzeli

suluboya bir tablonun içinde koşturuyorum
hiçbir ressam durduramıyor beni

ne denli günahkar olduğumu bir Tanrı biliyor
bir de sen bilmelisin ki ateşten gömleği üstüme ilikleyensin
katar katar uçurumlar düşerken kirpiklerimin ucundan
yangınlarıma ormanlar taşıyan sensin

sırtımda yirmi sekiz kurşun
bin yirmi sekiz bin kere sevmiştim oysa seni
susuşunla kan revan olurken hayatım
ömrümden ömrüne uzanan yollar çok olsun

bütün falcı kadınlar yalan söylüyor bahtıma dair
zaten bütün fallar biraz hikaye değil mi
sahildeki yakamozlar da yalandan ışıldamıyor mu ki
içimin karanlığının dışa yansması gibi

kan ser li bir tümör şimdi yaram
istesem ölemiyorum

istememesen ölüyorum

herkes kendi içine sürgün

herkes kendi içinde mahkum